

یکشنبه ۱۷ شهریور ۱۳۹۸
سال یازدهم - شماره ۱۵۵۸

www.sepehrpress.com

فرهنگی

sepehrgharb.news@gmail.com

هنر و اشتغال، ره آورد تلاش ۱۰ ساله بانوی قلمزن ملایری

سعیده سادات موسوی: فقدان بسته‌بندی مناسب و سخت‌گیری در ارائه تسهیلات دو چالش عمده/ موفقیت‌م را مدیون حمایت همسرم هستم

وجود دارد و در ترکیه هم اخیرا فعال شده است.

شما هنر قلم‌زنی را چگونه و در چه شرایطی آغاز کردید؟

مقدمات هنر قلم‌زنی را در ملایر آموزش دیدم و دوره تخصصی را زیر نظر اساتید اصفهانی خانم شیدایی، استاد راضیه حسینی، راجمند و نصوحی گذرانده و هر بار نیز در صورت نیاز نزد اساتید فن رفق اشکال می‌کنم.

چه چیزی شما را شیفته این هنر کرد که تا اصفهان به دنبال آن رفتید؟

پیش از قلم‌زنی هنرهای زیادی را تجربه کرده و با ورود به این هنر دیدم همه هنرهایی که یادگرفته‌ام در قلم زنی موجود است از طراحی فرش و تذهیب تا مینیاتور، نگارگری و نقاشی چهره، نکته بعدی تنوع کاری و ماندگاری این رشته بود، در قلم‌زنی می‌توان هر طرحی را خلق کرد و تا زمانی که فلز آب نشود از بین نرود.

آموزش‌هایی که دیده‌اید چند سال طول کشیده‌است؟

آموزش من در یک دوره نبوده، پس از گذران پایه اول و مقدماتی در همدان سیراب نشدم به اصفهان رفتم، رفتم به اصفهان دوره‌ای بوده و تقریبا هر سال چند روز از ماه را می‌رفتم و برای بچه‌ها تا روزی که آنجا بودم پرسنستار می‌گرفتم، چند سال این کار را انجام دادم تا به لطف خدا به همه سبک‌ها و سطوح‌های قلم زنی آشنایی پیدا کردم.

مادر بودن مانع کارتان نبود؟

مادر بودن و به کار دیگری اشتغال داشتن سختی‌های خود را دارد مخصوصا اوایل که بچه‌ها کوچکتر بودند و مسئولیت مادری سنگین‌تر بود اما با برنامه‌ریزی و گذشت همسرم ادامه دادم، همسرم نقش بسزایی در موفقیت من داشت، معتقد موفقیت هر زن و مردی در گرو داشتن یک همسر حامی و دلسوز است.

در حال حاضر چه می‌کنید؟

در طول این ۱۰ سال قلم‌زنی روی فلزات یکی از اصلی‌ترین کارهای من بوده و آموزش ساخت این کار به کارآموزان در دوره‌های مختلف را در ملایر و مریان دنبال می‌کنم. چند سال زیر نظر معاونت صنایع دستی اداره میراث فرهنگی و آموزشگاه آزاد فنی حرفه‌ای ملایر بودم اما بعد شعبه اول و دوم

سپهرغرب، گروه فرهنگی - سمیرا گمار: سعیده سادات موسوی صانع یکی از بانوان قلم‌زن مشهور ملایری است که شاگردان بسیاری در این عرصه تربیت کرده و کارهای این هنرمند فعال در عرصه قلم‌زنی در بسیاری از جشنواره‌های داخلی و حتی در برخی کشورهای خارجی تحسین خیلی‌ها را به دنبال داشته است. در روزهای اخیر فرصتی فراهم شد تا با این هنرمند ملایری به گفتگو بنشینیم. رازی کرمانشاه که بعد از فارغ التحصیلی به دلیل علاقه و مهارت در هنر قلم‌زنی در سال ۸۸ وارد این رشته شده و تاکنون آن را ادامه داده‌ام.

اگر بخواید هنسر قلم‌زنی را برایمان

تعریف کنید، چه می‌گویید؟

هنری که با قلم‌های فولادی و چکش به بنای نقوش روی فلزات از جمله طلا، مس، نقره، ورشو و برنج در زمینه عکس، مینیاتور، جواهر، نقش برجسته، رکاب انگشتر و سبک‌های مختلف پرداخته و بسپار اسیل و ماندگار است. این کار ظرافت‌های خاصی دارد که با وجود قدمت بالا هنوز هم برای بسیاری از مردم تازه و جذاب است.

سابقه این هنر به کجا برمی‌گردد و در حال حاضر چه شهرهایی در این رشته ممتاز هستند؟

برای قلم‌زنی سه تا هفت هزار سال قدمت در نظر گرفته‌اند، آثار قدیمی یافت‌شده از این هنر در مازندران و خرم‌آباد بوده اما اکنون بیشتر هنرمندان این رشته در شیراز و اصفهان هستند، تبریز، زنجان و همدان نیز در گذشته هنرمندانی داشته؛ سبک کارها در هر یک از استان‌ها متفاوت است برای مثال در زنجان هنر قلم‌گیری، در تبریز حکاکی روی فلز و در اصفهان و شیراز استفاده از قلم‌های فولادی به سبک صفوی و سلجوقی رایج بوده در حال حاضر در کشورهای اطراف نظیر آذربایجان نیز آثار قلم‌زنی

سپهرغرب، گروه فرهنگی: سیدمحمدجواد شرافت، شاعر آئینی معتقد است سیاست‌زدایی در شعر هیئت فراگیر نیست، بلکه رویکرد عمومی «هیئت‌های سکولار» است.

سیدمحمدجواد شرافت از شاعران شناخته

شده کم است که شعرهایش در هیئت‌های مذهبی کشور رواج دارد. او متولد سال ۶۰ در شوشتر و دانش‌آموخته حوزه علمیه است. شرافت شاعری را با سرودن نوحه آغاز کرد و با تشویق سیدمحمد باایمیری به شکل جدی وارد عرصه شعر شد. وی سابقه حضور در جلسات انجمن ادبی شاهد و انجمن ادبی محیط را دارد. از افتخارات ادبی او می‌توان به برگزیده شدن در کنفرانس کشوری، برگزاری دوره‌های آموزشی برای طلاب و نوآموزان، طراحی و اجرای دو دوره برنامه

شبه‌های شعر حجره، مسئولیت واحد آفرینش‌های ادبی حوزه هنری استان قسم (۱۳۹۲-۱۳۹۴) و دبیری دوره اول انجمن شعر طلاب کشور اشاره به مجموعه شعرهای «خاک باران خورده»، «از دیار روشنی» و «حسینه دل» برخی از آثار شرافت است. شرافت در گفت‌وگو پیش رو به نسبت شعر عاشورایی امور و محتوای سیاسی واقعه عاشورا پرداخته است؛

قیام حضرت سیدالشهدا (ع) واحد یک درون‌مایه پررنگ سیاسی و اجتماعی است که به نظر می‌رسد به دلایلی این درون‌مایه در دهه‌های اخیر کمتر در شعر شاعران عاشورایی نمود و بروز پیدا کرده است. به عبارتی با تأکید حداکثری بر عنصر سوگ و مصیبت، این درون‌مایه سیاسی و حماسی تحت‌الشعاع قرار گرفته است. به‌ویژه فراگیری ذکر مصیبت و مرثیه در ایام محرم باعث شده ما به یک روایت شخصی و فردی که صرفاً مبتنی بر عاطفه، شور و سوگ از عاشورا است، برسیم و آن درون‌مایه سیاسی و مقابله با ظلم و عدالت‌خواهی و... در هیئت‌ها و شعرهایی امروزی کمرنگ شود. شما چقدر با این پیش‌فرض موافقت؟

فکر نمی‌کنم این مسئله خیلی عام باشد. البته قبیل دارم که برخی از هیئت‌ها و مجالس یک مقدار حالت سکولار پیدا کرده‌اند و هر همین مینا بیشتر از «عاشورا» می‌گویند، تا از «عاشورایی شدن» ولی من به عنوان مثال عرض می‌کنم که همین شهدای مدافع حرمی که انصافا گل کاشتند و برای نسل ما قهرمان‌سازی کردند و آبروی نسل ما شده‌اند قطعا از داخل همین هیئت بیرون آمدند و با همین آموزه‌ها به این مقام رسیدند. لذا می‌پذیرم که این مدل جلسات وجود دارد، ولی به نظر من در این سال‌های اخیر جلسات خوبی هم داشتیم که در مکتب سید الشهدا (ع) انسان‌سازی کردند.

یک نکته‌ای را اشاره می‌کنم که معمولا مغفول مانده است؛ ما همیشه با «مداح»، یا «خطیب» یا «شاعر» را مقصر می‌دانیم و می‌گوییم چرا سمت‌وسوی اشعار، نوحه‌ها، صحبت‌ها و به طور کلی محتوای در لابلان فضا است و در بهمان فضا

هیئت‌های سکولار صرفاً از «عاشورا» می‌گویند، نه «عاشورایی شدن»

شرافت:

نیست! اما به نظر من پشت همه این‌ها باید به «بانای هیئت» هم توجه کنیم؛ یعنی کسی که مدیر هیئت است، اگر ما بتوانیم مدیران هیئت را با تفکر ناب شیعی پرورش دهیم، همه این‌ها درست می‌شود. آن بانی است که دارد خط می‌دهد و خطیب و مداح و شاعر را انتخاب می‌کند. اگر

ما بتوانیم بانیان و مجلس‌گردان‌هایی که معمولا پشت‌صحنه هم هستند و خیلی دیده نمی‌شوند را با آن تفکر ناب شیعی پرورش دهیم، خیلی از این مسائل خود به خود حل می‌شود. به نظر من ریشه این قضیه به بانیان هیئت‌ها برمی‌گردد.

پس معتقدید که شعر عاشورایی و محتوایی که با این شعرها و نوحه‌ها و... در هیئت‌های مذهبی روح دارد، محتوای سیاست‌زده و شخصی‌شده نیست؟

ببینید من در اصفهان، در قم، در مشهد، در تهران، در اهواز، در دزفول، در یزد و خیلی دیگر از شهرها این‌قدر جلسات خوب در ذهنم هست که جلساتی هستند که هم از قیام سیدالشهدا (ع) در سال ۶۱ می‌گویند و هم به وضعیت امروز که نسبت با آموزه‌های قیام سیدالشهدا (ع) اشاره می‌کنند. البته هیئت نباید تبدیل به میتینگ سیاسی و محل ارائه بیانیه‌های جناحی شود. این خودش یک آفت است، یعنی در کنار آن‌ها می‌تواند سکولار هستند و یک سیدالشهدایی را می‌بینند که سال ۶۱ به شهادت رسیده و بعد از آن هم هیچ اتفاقی نیفتاده است، در این طرف جریان هم نباید هیئت‌ها را تبدیل به جلساتی کرد که آدم احساس کند وارد یک محفل سیاسی و سیاست‌زده شده است.

اتفاقا وقتی از برخی شاعران پرسیدیم که چرا شما شعر موضع‌مند سیاسی (در معنای حق‌طلبانه) و مبتنی بر اقتضائات روز نمی‌گویید، به ما جواب دادند که عموماً وقتی در هیئت‌ها چنین شعرهایی خوانده می‌شود کاملاً زنگ و بوی جناحی دارد! برخی از آن‌ها توضیح دادند که مثلاً شاعرانی هستند که اگر امروز یکی نفر از جناح سیاسی مطبوعشان رئیس جمهور شود هیچ‌وقت به هیچ چیز انتقاد نمی‌کنند، ولی اگر رئیس جمهور چهره‌ای از جناح مخالف باشد مدام با شعر، روضه، نوحه و مصیبت و غیره حرف اصطلاحاً روز می‌زنند و هیئت را سیاست‌زده می‌کنند. آنها معتقدند چون در این وضعیت همواره این شائبه وجود دارد، ما کلاً این را کنار می‌گذاریم و واردش نمی‌شویم. به نظر شما چه مرزی برای این مسئله وجود دارد که طایق آن بتوان هم به قول شما غیرسکولار

ضرورت به میدان آمدن جوانان برای حل مسائل و مشکلات کشور همواره مورد تأکید رهبر انقلاب اسلامی بوده است. بر همین اساس، در یادداشت ذیل مبتنی بر نگاه و بیانات ایشان، به بازخوانی تجربه‌های موفق ۴۰ ساله انقلاب اسلامی در فرصت‌دادن به جوانان انقلابی و کسب دستاوردها در عرصه‌های مختلف پرداخته شد. در این رابطه می‌توان به چهار حوزه اصلی جنگ تحمیلی، فعالیت‌های سازندگی، توانمندی‌های نظامی و موفقیت‌های علمی کشور اشاره کرد که در این یادداشت به صورت مختصر مورد تحلیل قرار گرفته است.

بیابیهی رهبر انقلاب اسلامی به مناسبت چهارمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی با عنوان «گام دوم انقلاب» را می‌توان فصلی نو برای بهره‌برداری از نیروهای جوان و مؤمن برای پیشرفت و تعالی کشور دانست. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در بخشی از این پیام تأکید می‌کنند که فاصله‌ی میان بایدها و واقعیت‌ها فاصله‌ی طی‌شدنی است که در چهل سال گذشته بارها طی شده است و بی‌شک در آینده نیز با حضور نسل جوان مؤمن و دان‌ا و پراکنگیزه با قدرت بیشتری طی خواهد شد. علاوه بر آن که مخاطب اصلی بنیادهی گام دوم انقلاب جوانان هستند، استفاده‌ی زیادی به ۴۰ بار از کلمه «جوان» در این بیانیه نشان‌گر تأکید ایشان بر استفاده از این قشر در سال‌های پیش روی کشور است.

رهبر انقلاب در سخنان خود جوان را «موتور پیش‌برنده‌ی ملت» (۱۳۸۷/۹/۳) معرفی می‌کنند و ضمن تأکید بر نقش جوانان در سال‌های آتی تصریح دارند: «آن‌چه برای شما جوان‌ها مهم است که به آن توجه کنید، این است که نوک پیکان این حرکت عظیم ملی، شما جوان‌ها هستید؛ شما هستید که راه را باز می‌کنید.» (۱۳۹۷/۱۲/۱۹)

در پیشبرد اهداف انقلاب اسلامی در سال‌های اخیر نقش جوانان بسیار ویژه و پررنگ بوده است: «کشور و جامعه‌ی ما بعد از انقلاب، در تمام طول این دوران، لحظات حساسی را گذرانده است که نقش جوان‌ها و تأثیر حالت جوانی و استعدادهای جوانی در آن، یک نقش برجسته است.» (۱۳۸۷/۲/۱۹)

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای همچنین در سخنان خود اشاره می‌کنند که حفظ انقلاب و پاسداشت انقلاب را امام به جوان‌ها داد و می‌افزاید: امام سرنوشت انقلاب را سپهر به شما جوان‌ها، و هر مجموعه‌ی جوانی، هر نسلی، وقتی از جوانی پامی‌گذارد به میان‌سال‌ی، در واقع این امانت را تحویل می‌دهد به نسل جوان بعد از خودش و این سلسله‌تأمین‌شدنی است. (۱۳۹۵/۹/۳) اما مضاف بر بحث‌های نظری درباره‌ی ضرورت توجه ویژه به نسل جوان کشور، «تجربه‌ی» ۴۰ ساله‌ی انقلاب اسلامی نیز نشان می‌دهد در صحنه‌هایی که جوانان میدان دار بوده اند، پیشرفتی چشمگیر و قابل توجه اتفاق افتاده است.

از نقش پراهمیت این قشر در پیروزی انقلاب اسلامی که بگذریم، پس از تشکیل نظام جمهوری

اسلامی، بار اصلی موفقیت‌های کشور در حوزه‌های علمی، سازندگی، نظامی، امنیتی و فرهنگی بر دوش جوانان بوده است که در ادامه به برخی از سرفصل‌های آن اشاره می‌کنیم:

پیروزی در جنگ تحمیلی
شاید اگر نام برخی از شهدای شاخص دفاع جوان هستند؛ شهید حسن باقری، محمدابراهیم همت، حسین خرازی و دیگری که همه در جوانی به میدان جهاد شتافتند و با توکل، شجاعت و غیرت خود اجازه ندادند رژیم بعث و پشتیبانان آن‌ها به کشور ما تعرض کنند: «در دهه‌ی ۶۰، در دوران دفاع مقدس، همین جور جوان‌ها با شوق و ذوق حرکت می‌کردند، فداکارانه می‌رفتند... عده‌ای شهید شدند، خوشا به حالشان! بعضی هم سلامت برگشتند.» (۱۳۹۸/۱۱/۲۶)

فعالیت‌های سازندگی
پیش از پیروزی انقلاب اسلامی، گرد سیاه محرومیت بسیاری از نقاط دورافتاده‌ی کشور را پوشانده بود. پس از انقلاب اسلامی مأموریت تحقق عدالت و سازندگی کشور به عنوان یکی از اهداف انقلاب اسلامی از سوی جوانان انقلابی و با پشتیبانی دستگاه‌های کشور دنبال شد. تأسیس «جهادسازندگی» در سال ۵۸ با فرمان حضرت امام خمینی(ره) را شاید بتوان تبلور این حرکت جهادی جوانان دانست. رهبر معظم انقلاب در سخنانی درباره‌ی نقش جوانان در تأسیس جهاد سازندگی تأکید می‌کنند: «جهاد سازندگی هم همین جور بسود، اول، خود جوان‌ها شروع کردند، خودشان رفتند توی روستاها مشغول خدمت‌گزاری شدند در آن اوضاع بسیار دشوار و

پیش از آن که در عرصه‌ی علم انجام دهند که در گذشته هرگز به فکر خود آن‌ها هم نمی‌رسید. امروز به برکت توکل به خدای متعال، جوان ایرانی کارهای بزرگ علمی را انجام می‌دهد؛ اورانیوم را غنی‌سازی می‌کند، سلول‌های بنیادی را تولید می‌کند و برورش می‌دهد، در زیست‌فناوری قدم‌های بلند برمی‌دارد، به فضا دست می‌اندازد.» (۹۰/۱۱/۱۰)

انقلابی است که می‌تواند در دیگر حوزه‌ها و به‌ویژه فهرست‌وار ذکر شد، تنها نمونه‌هایی از تجارب عینی کشور در میدان‌دهی به جوان مؤمن و انقلابی است که می‌تواند در دیگر حوزه‌ها و به‌ویژه در حوزه‌های «اقتصادی» و «اجرائی» کشور به کار گرفته شود تا بار دیگر شاهد گره‌گشایی‌ها به دست این نسل پراکنگیزه و پرتحرک باشیم.

توانمندی‌های نظامی
توانایی‌های دفاعی و نظامی جمهوری اسلامی ایران موضوعی است که حتی دشمنان کشور هم به آن اذعان دارند. پایگاه «گلوبال فایر پاور» در جدیدترین گزارش خود با بررسی ۵۵ شاخص، ایران را در میان ۱۲۷ کشور جهان از نظر قدرت

روزنامه صبح خرب کشور

www.sepehrpress.com

مسنولان و متولیان مساعدت علاقمندان در این بخش است. مسئله بعدی برگزاری نمایشگاه‌ها است؛ بسیاری از نمایشگاه‌های اصیل هزینه‌بر هستند و برای کسی که اول کار است از نظر درآمدزایی مشکل ایجاد می‌کند انتظار می‌رود حمایت کافی در این بخش صورت بگیرد، تا افراد حرفه‌ای شوند.

وضعیت نمایشگاه‌های صنایع دستی چگونه است؟

نمایشگاه نیاز به این دارد که ما تعداد زیادی از آثار خود را در آنجا عرضه کنیم که به دلیل سفارش‌زنی کار زیادی برای شرکت در نمایشگاه نمی‌ماند مگر اینکه ۶ ماه قبل به ما بگویند تا کارها را جمع کنیم. برای شرکت در نمایشگاه‌های خارج از کشور نیز در حال حاضر با واسطه بوده و پیگیر و مصر هستیم تا این حضور مستقیم باشد، چراکه معتقدیم آموزشگاه‌های چهلستون صدرا توان شرکت در نمایشگاه‌های خارجی را دارد. مسئله بعدی این است که نمایشگاه صنایع دستی اگر تخصصی باشد و میراث فرهنگی (صنایع دستی) مستقیم از استادکار حمایت کند جوابگوی هزینه‌ها است اما برخی نمایشگاه‌ها اسم نمایشگاه را بگم می‌کنند و در کنارش چیزهای دیگری هم است و کسی که برای خرید صنایع دستی وارد می‌شود سردرگم می‌شود.

منمون از شما، لطفاً اگر به عنوان کلام

یابانی مطلبی هست، بفرمایید.

۱۰ سال از عمر خود را برای آموزش دیدن و یاد دادن این هنر به کارآموزان به فالقندم صرف کرده‌ام و به لطف خدا ایجاد اشتغال شده، اما یک دست صدا ندارد، خواهم از مسنولان ارگان‌های مختلف این است که از حمایت هنرمندان دریغ نکنند از ارائه تسهیلات گرفته تا برگزاری نمایشگاه‌های خوب. من در طول این ۱۰ سال بارها به بانک کارآفرینی مراجعه کرده‌ام اما برای اعطای تسهیلات می‌گویند باید در روستا کارگاه بزنی! سوال من این است با پتانسیل و تخصصی که دارم در شهر ملایر شهرهای دیگر استان که تمرکز را روی آموزش زنان بی‌سرپرست و بد سرپرست گذاشته‌ام بهتر است یا آموزش فصلی پنج تا ۱۰ نفر در روستا؟ و نکته پایانی اینکه شبیه دوم آموزش قلم‌زنی در روستا؛ یکشنبه و پنجشنبه در شهر مریان از علاقمندان این هنر استقبال می‌کند.

تجربه‌های عینی از گره‌گشایی‌های جوانان انقلابی

نظامی در رتبه‌ی چهاردهم و بالاتر از عربستان سعودی و رژیم صهیونیستی قرار داده است که نشان‌دهنده‌ی پیشرفت چشمگیر متخصصان ایرانی در تبدیل کشور از نیازمند دفاعی به «خودنقش‌نظامی» است. به اذعان مقامات ارشد نیروهای مسلح کشورمان بخش عظیمی از این توانایی‌ها با همت و تلاش «جوانان» مؤمن و انقلابی به دست آمده است.

به عنوان نمونه صنایع موشکی کشورمان که از مهم‌ترین نمادهای قدرت دفاعی کشور است، به همت جوانان آغاز شد و اوج گرفت: «هر جایی که ما به جوان‌های‌مان اکتاء کردیم، اعتماد کردیم، به آن‌ها امکانات دادیم، حداقل امکانات را هم دادیم!» -غالباً جوان‌ها این جوری هستند [که با حداقل امکانات کار می‌کنند]- پیش رفتیم. نمونه‌هایش را همین چندساله ملاحظه کردید. یک نمونه در این تولیدات نظامی ما است... موشک‌های دقیق نطن‌زن -چه موشک‌های بالستیک، چه موشک‌های کروز- که از فاصله‌ی مثلاً ۱۵۰۰ کیلومتر، ۲۰۰۰ کیلومتر پرتاب می‌شوند و با پنج متر، شش متر اینور آن‌رو هدف را می‌زنند، خیلی چیز مهمی است... این‌ها را چه کسی کرده؟ همین جوان‌ها کرده‌اند. جوان‌های مؤمن و پراکنگیزه کار می‌کنند، خسته نمی‌شوند از کار کردن.» (۹۸/۲/۲۴)

این مجاهدت جوانان انقلابی برای دستیابی ایران به توانمندی موشکی در سال‌های اخیر باعث شده که وزارت دفاع آمریکا در سند جدید ارزیابی خود با نام «انگزنکی دفاع موشکی ۲۰۱۹» اعتراف کند که ایران صاحب بزرگ‌ترین نیروی موشکی در خاورمیانه است.

موفقیت‌های علمی کشور

موفقیت‌های علمی نیز یکی دیگر از عرصه‌های کشور است که بخش اعظم آن مرسوم همت جوانان است. پیشرفت‌های چشمگیر در حوزه‌های «انرژی هسته‌ای»، «فناوری‌های نانو»، «سلول‌های بنیادی»، «زیست‌فناوری‌ها» و... بخش کوچکی از قله‌هایی است که به دست جوان متخصص ایرانی فتح شده است: «امروز جوانان ما به برکت اسلام توانسته‌اند کارهای بزرگی را در عرصه‌ی علم

انجام دهند که در گذشته هرگز به فکر خود آن‌ها هم نمی‌رسید. امروز به برکت توکل به خدای متعال، جوان ایرانی کارهای بزرگ علمی را انجام می‌دهد؛ اورانیوم را غنی‌سازی می‌کند، سلول‌های بنیادی را تولید می‌کند و پرورش می‌دهد، در زیست‌فناوری قدم‌های بلند برمی‌دارد، به فضا دست می‌اندازد.» (۹۰/۱۱/۱۰)

انقلابی است که می‌تواند در دیگر حوزه‌ها و به‌ویژه فهرست‌وار ذکر شد، تنها نمونه‌هایی از تجارب عینی کشور در میدان‌دهی به جوان مؤمن و انقلابی است که می‌تواند در دیگر حوزه‌ها و به‌ویژه در حوزه‌های «اقتصادی» و «اجرائی» کشور به کار گرفته شود تا بار دیگر شاهد گره‌گشایی‌ها به دست این نسل پراکنگیزه و پرتحرک باشیم.

مطلبی طاهری